

„СОЦИАЛИСТЪ“

излиза въ Вторникъ и Петък

Редакцията и Администрацията се намиратъ  
въ СОФИЯНеплатени писма не се  
приематъ.

# СОЦИАЛИСТЪ

ОРГАНЪ НА РАБОТНИЧЕСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

LE SOCIALISTE

Organe du Parti Démocrate-socialiste des travailleurs bulgares

Adresse: Redaction  
„SOCIALISTE“  
Sophia.

DER SOZIALIST

Organ der bulgar. Sozialdemokratischen Arbeiterpartei

Абонаментът се приплаща

За год. лева 10 —  
6 м. „ 5 —  
3 м. „ 2 50

За въ странство 14 лева

Единъ брой 10 ст.

За обявлението се плаща по  
15 ст. на редъ на 4 страни

## ПРАВИТЕЛСТВОТО И ЗЕМЛЕДЪЛЦИТЪ.

Нѣма свѣстенъ чловѣкъ, който да оспорва, че нашитѣ земледѣлци сж едно отъ най съсипанитѣ съсловия у насъ и, въ сжщото врѣме, най прѣтоваренитѣ съ давящи и тегоби. Прѣди 18-ий Май всѣки го смѣташе за свой дългъ да поплаче надъ „горката селения“, и като си въздъхне да каже: „Ехъ, гдѣ е това правителство, което ще се погрижи за тѣзи хорица! Единъжъ да падне Стамболовъ, че... тогава вече...“ Но Стамболовъ падна и отиде, тѣзи които охкаха за „милый народъ“ дойдоха на власть, *станаха сами правителство* и всѣки е въ правото си да очаква, че „сега вече“ — ако не да потече мѣдъ и масло, то поне отъ малко-малко да поотлекне на народа.

Многобройни сж нуждитѣ на нашето земледѣлческо население, но една отъ най главнитѣ е, нуждата отъ евтенъ кредитъ.

Обикновенно, като се спомене за кредитъ и евтенъ кредитъ, посочватъ ни на новия законопроектъ за земледѣлческитѣ каси, въ който повото правителство бже вложило всички свои грижи за да достави на земледѣлцитѣ много пари и съ евтена лихва.

Нека ни бжде позволено да кажемъ, че ний съвсѣмъ не можемъ да видимъ тѣзи грижи. Когато България стана независима държава, нашитѣ правителства се погрижиха да турятъ основитѣ на една Народна Банка, която да посрѣща нуждитѣ на търговцитѣ и заможнитѣ граждани. Отъ държавната хазна бѣха взети 10,000,000, — десетъ милиона лева и турени като основенъ капиталъ на Банката, и тѣзи милиони до сега още не сж върнати назадъ. За да помогнатъ на търговци и други капиталисти, нашитѣ правителства създадоха едно голѣмо кредитно учреждение, което има свои клоница почти въ всички по-голѣми градове и располага съ единъ подвиженъ капиталъ отъ 30 милиона лева. А какво сж направили нашитѣ правителства отъ освобождението ни насамъ за земледѣлческото ни население? Нищо, ама рѣшително нищо.

Земледѣлческитѣ каси сжществуватъ още отъ турско врѣме и тѣхнитѣ капиталы сж взети отъ самитѣ земледѣлци. Прѣзъ нѣколко години наредъ, турското правителство е накарвало земледѣлцитѣ да даватъ всѣки спорѣдъ силата си по извѣстно количество храна, отъ стойността на която сж били създадени първоначалнитѣ капиталы на каситѣ. Прижитѣ на българскитѣ правителства за уреждането на тази най-голѣма потребба на земледѣлца — кредититѣ, сж се състоили въ изработването само на единъ правилникъ за тѣзи каси и нищо повече. За една шена търговци и спекуланты, нашитѣ правителства сж дали единъ основенъ капиталъ отъ 10 милиона лева, а за грамадна частъ отъ работното ни население, прѣзъ 15 години врѣме, не сж създали сами ни най-малкото улеснение, а сж го оставили да си помага, кол-

кото може, съ откъснатитѣ отъ зальга си капиталы на земледѣлческитѣ каси.

Споредъ новия законопроектъ, каситѣ се взематъ отъ ржцѣтѣ на земледѣлцитѣ и се турятъ подъ управлението на Министерството на Търговията и Земледѣлието, а касиеритѣ отъ изборни прѣобржцатъ се въ чиновници на държавата. Въ замѣна на това ограбване, на това отпемане правото на земледѣлца да управлява самъ каситѣ си, правителството обѣщава, че като вземе то управлението имъ, ще може да набави връзъ основа на взаимната гаранция на каситѣ, голѣми кредиты, било отъ Народната Банка, било отъ чужди банки. Дали Народното Събрание, прѣдъ видъ на тази послѣдния полза, ще се съгласи да предаде каситѣ подъ ръководството на правителството, не може още да се прѣдскаже, по не е скрито отъ никого, че и въ този случай, правителството много малко прави за удовлетворението на голѣмитѣ нужди, които нашитѣ земледѣлци осѣща отъ кредитъ.

Прѣди всичко, капиталитѣ на земледѣлческитѣ каси сж твърдѣ нищожни въ сравнение съ цѣлото земледѣлческо население — на семейство едва ли се пада по 30—40 лева кредитъ — освѣнъ това нуждитѣ на земледѣлца растжтъ отъ година на година. Земледѣлцѣтѣ е принуденъ да си купува земя, добитѣкъ, сѣчива, да подпраща кмци, обори, шѣвници, потребни му сж пари и за други текущи разности, а като го стегне бирника — и за данъкъ. Всички тѣзи нужди, той е принуденъ да посрѣща съ оня нищоженъ кредитъ, който му даватъ земледѣлческитѣ каси. Да прѣдположимъ, че Народното Събрание жертвува независимостта на каситѣ и правителството сполучи да направи заемъ за тѣхна смѣтка, знае ли читателътъ съ колко лева повече кредитъ ще може да располага нашия земледѣлецъ? Не повече съ 5 лева. най-много, най-много съ 10 лева. Всѣки вижда, до колко нищожна е оная помощ, която — ако се събдне и то, — новитѣ земледѣлчески каси ще принесжтъ на нашитѣ земледѣлци.

Ний казахме и по горѣ: нуждитѣ на земледѣлческото ни население за пари сж грамадни; тѣ сж тѣй голѣми и продължаватъ тѣй бързо да растжтъ, щото немислимо е да бжджтъ удовлетворявани съ такива дребни подобрѣнии, каквито ввежда правителството въ земледѣлческитѣ каси. Тукъ е необходимо друго. Тукъ е потребно ввеждането на една нова за насъ, по-стара за другитѣ държави, система отъ земледѣлчески кредитъ, която въ свързка съ други коренни преобразования, ще може до нейдѣ удовлетворително да отговори на разнообразнитѣ нужди на българскитѣ земледѣлци.

Нъ за този, повъ за насъ, земледѣлчески кредитъ, поговоримъ други път.

Я. С.

## ВЪТРЕШНА ХРОНИКА

— **Натѣрихъ ж расковничето.** Ако партизанското кжкогледство позволи на *Народенъ Приятель* да нарече нашата критика на Радославиститѣ за *кльвета*, която се внушава по отношение къмъ тѣхъ отъ едното отъ нашитѣ другари, то в. *Стража* намѣри расковничето, отгадалъ е той защо сме били писали противъ Радославиститѣ, — защото, казва, че сме *искали* да се приказва за насъ като *партия*. О хо, г-да! Безъ да имаме никаква нужда щото вий да ни признавате за такива, понеже загатватъ за това, то ний ще ви кажемъ, че социалиститѣ въ България иматъ своя партия и ако вий не признавате това сега, то ще го признаете по сетитѣ, *безъ да ви кажемъ*. Социалиститѣ много повече отъ васъ могатъ да се нарекатъ партия; каква партия сте вий, г-дѣ радослависти, които имате за крѣпители всевъзможни побойници и вагабонти? Покажете ни по напредъ коя е нашата партия и кога ти не си е служила съ ширлатани, че тогава ни доказвайте, иматъ ли социалиститѣ партия или не. Но не е работата тамъ. За вѣжъ статии, които ний писахмепротивъ радославиститѣ, в. „*Стража*“ благоразумно премълчава, а седналъ насъ да учи какъ ний да хващаме корени въ населението и какъ да работимъ. Тѣ хората работятъ съ всички нечестни срѣдства, и отишли на насъ акълъ да даватъ. Добрѣ тогава. Съ самото това, че ний избличаваме въ Радославиститѣ бжджци типрани и което тѣ мълчишката признаватъ, като се задоволяватъ да ни отговарятъ съ едни плоски подигравки и глупости, ний правиме онова, което в. *Стража* ни препоржча: ний подготвихме привържѣнци на нашето учение и нашата дѣятелность намира отзивъ въ работния народъ. Единъжъ показваме на народа какви сж радославиститѣ, ний прочистваме пътя на по напредничавитѣ хора, които ще подринатъ господството на Стамболово-Стоилово-Радославовската клика, заедно съ всичкитѣ други политически ширлатани.

— **тѣ Стамболова къмъ Стоилова.** Г. Караджовъ, околийски началникъ въ Габрово, е единъ отъ хилядитѣ практични хора, които е родила България. При Стамболова бѣше на служба и върлѣ гонителъ на социалиститѣ, и сега е на служба и смѣло-смѣло се закапва, че „ще унищожи социализма“. Да те видимъ бай Караджовъ! Не одавна бѣше, пише ни единъ приятель, когато ний четѣхме въ *Свободно Слово* конфиденциалнитѣ телеграмми на г. Караджова, а сега Стоиловъ, който шплене въ тоя неговъ вѣсникъ, е неговъ шефъ. Познаха се хората и си подадоха рака. Преди нѣколко дена бай Караджовъ извърши голѣмъ бабантълътъ въ Наскалевото кафене въ Габрово: набилъ както прилѣга на Стамболовитѣ хора единъ Шипкалия, разбила му устнитѣ, а отгорѣ още го арестувалъ. Сега, види се, той му чака времето за да захвани да унищожава по тоя начинъ и социализма. Г. Стоиловъ, дѣ ти сж честнитѣ, законолюбиви и свободолюбиви чиновници, които иматъ сега съ стотини.

— **Завчера въ редакцията ни се получи ж слѣдующитѣ телеграмми:**

София, Прѣдседателю Студентическото Дружество, копие „Социалистъ.“

Мѣстната Социалъ-демократическа дружина високопротестира противъ тиранията, упражнявана съ доблѣстнитѣ студенти. Долу моралното влияние!

Свищовъ Секретарь: Хр. Диманловъ,

София, Прѣдседателю Студ. Дружества, копие в. „Знаме“, „Съгласие“, „Стража“, „Социалистъ.“

Редакцията на „Народ. Листъ“, като осмжда варварството, което полицейскитѣ рицари на юмрука сж разиграли въ самата ограда на Народно-то Събрание, праща най-искренни поздравления



къмъ доблестнитѣ студенти за взетата отъ тѣхъ резолюция и заедно съ тѣхъ извиква: долу Вѣло-Слатинския Стамболовъ, долу моралното му влияние, долу новия му принципъ мордобитието! Желателно е отъ всѣкъ да се чуятъ протести, да не би болшинството въ събранията да приеме този принципъ за белгийски и го приспособи къмъ меншеството.

Редакцията.

— Разградската постоянна комиссия благоволила да увеличи заплатата на единъ свой чиновникъ, кондукторъ при окр. инженеръ, но никакъ не обърнала внимание на двама учители, които се оплакали, че заплатитѣ имъ сѣ недостатъчни. И тя бѣше се събрала презъ Септемврий да прави економии. На всѣкъждѣ все за економии говорятъ, въ смѣтностъ галенитѣ дѣца на държавата пакъ се облагодѣтелствуватъ: економитѣ се правятъ само на гърба на онеправданитѣ и угнетенитѣ граждани.

— По край многото мъки и страдания, които прѣкарва нашия селеникъ, той е изложенъ още на произволитѣ на разни понове и кметове, които немилостивно смучатъ неговъ трудъ и потъ. Въ с. Ирловецъ (Самоковско) напр., мѣстния повъ по разрѣшеніето на тричленната комисия, които управлявала дѣлата на общината, пустила изъ селото два коня съ тримъ ислуги, които тръгнали отъ къща на къща за да събиратъ кой поедна кѣй по двѣ крини жито. За да си събере позече жито, отъ него казано, че който даде ще му се спомѣне и името въ черквата. Добра търговия, добра експлоатация съ името на религията! И още нейнитѣ крепятели експлоатиратъ съ невѣжеството на селенитѣ и се прѣпоръчватъ за Христови послѣдователи! Не стига гдѣто селенитѣ плащатъ тѣжки и претѣжки данѣци, нѣ трѣбва още да бѣждатъ експлоатирани отъ разни черноканци, които отдавна сѣ забравили Христа.

— Завчера на 14 т. м. вечерта въ кафене „Червеный Рай“ единъ гражданинъ, който билъ изтезаванъ най-звѣрски отъ бившия градоначалникъ Лукановъ, ударилъ го пѣколко пѣти съ бакуня си по главата и го наранилъ смъртно. Това никакъ не е чудно, когато възмугената народна свѣсть не може да намери законно удовлетворение, чрезъ законитѣ на страната. Стамболовъ, Лукановъ и пр. пр., които съ звѣрствата си надминаха и най-дивитѣ варвари, още се распозагатъ въ раскопитѣ съ палати, пенакавани!

— Кавалерство. Въ заседанието на Народното Събрание отъ 11 Ноемврий, при разгледаніето на Ломский изборъ, Д-ръ Вачевъ, Русенский представитель, радославистъ, и г. В. Велчевъ, Т. Назарджиский представитель и единъ отъ редакторитѣ на в. „Прогрессъ“, бившии социалисти, като убѣждаваха Народното Представителство да потвърдятъ избора на г. Коста Арсеневъ, заявиха и подчертахъ думитѣ си, че тѣ принадлежали къмъ болшинството въ Народното Събрание.

Благодаримъ за това признание. Ето кое ний аресваме, на съ насъ и цѣлъ свѣтъ; ясностъ, откритостъ, прѣди всички; мъглата е за влцитѣ. Но какъте ни, любезни господа, ще бѣждете ли толкова кавалери да носите и да отговаряте предъ свѣта и за грѣховетѣ на това болшинство? Вий не бѣхте отектвующи; вий чухте и видѣхте какъ се извърши до сега отъ болшинството изцѣло, и послѣ всичко това, вий пакъ смѣете да утвърждавате и да напирате на това, че принадлежите къмъ болшинството. Голѣмъ куражъ, г. Вачевъ, а особено голѣмъ е отъ васъ г. Велчевъ, редакторъ на „Прогрессъ“.

## НЕКРОЛОГЪ НА АЛЕКСАНДРЪ III.

(Продължение отъ брой 13)

Горнитѣ пѣца ни прѣдаде единъ руссофилъ и ний вѣрно ги прѣписаме въ нашия некрологъ, като се стараехме да ги исправимъ отъ многото русизми, съ които въобще изобилствува българската руссофилска литература. Руссофила слѣдъ като свърши своето изложение, се обърна къмъ насъ и ни понига: „какъ вий г. Р. можете да си истлуквате божията милостъ къмъ Александра III?“ Споредъ насъ, му отговорихме ний, причината на Александровата смъртъ не трѣбва да търсимъ въ Божията немилостъ. Ний мислимъ, че Богъ е единъ много снисходителенъ съди, но че той просто си е изменилъ убеждението. Именно, предполагаме въ пѣкон дебати на небесното народно събрание — той се е съгласилъ съ мнението на свой предшественикъ екс-министра-председатели Юпитера. А на васъ трѣба да ви е

## БЕЗУСЛОВНИ ФОНДОВЕ.

За единъ тиранически режимъ, какъвто бѣше Стамболовия, който се опираше само на полицията, войската и шпионството, безусловнитѣ фондове, сѣ едни необходими фактори за задържаніето на властѣта и тиранизираніето на населението. Тѣ сѣ досга си ни да заглушатъ за време народното негодование и да застѣпятъ очитѣ и свѣстѣта на вѣсгякаритѣ, да пѣятъ хвалебни химни на тираниѣ.

На всички ни е прѣсно въ умѣтъ уничието, което вѣше въ нашия общественъ животъ прѣди 8 Май. Представителитѣ на безусловнитѣ фондове (шпионитѣ) до толкова бѣха се расплодили, щото винаги рискуваше човѣкъ да бѣде подслушанъ и пребранъ въ участъка на исповѣдъ или интерприранъ и истезаванъ. Като желѣзенъ обръчъ тѣ сковаваха свободната мисль. Въ кафене ли, госталици ли, на черкова ли, гдѣто да отидешъ, сѣ ще видишъ некой доблестенъ стражъ на тираниѣта, който навирить ухо, чакъ да чуе съгражданина си да искаже бѣжигѣ си и бѣжигѣ на народа, за да му услужи съ полицията и участъцитѣ. Всичко бѣше се сгунило и чакаше нехода на тѣзи грозни тирании. Въ тѣзи борби шпионитѣ достойно играха рѣляга си; по и слѣдъ 19 май тѣ получиха своето възнаграждение. Озмения и презрѣни отъ всички, тѣ отсѣгнаха отъ обществената си дѣятелностъ, за да даждѣ мѣсто на народа да си поотдохне, въ упоеніето си да забрави тѣхното съществуване. Но съ това искоренили се тѣзи общественѣ язва, исчезна ли шпионството? За голѣмо съжаление, ний констатираме, че не е. И слѣдъ 19 май ний виждаме хора безъ никаква работа да ходятъ по кафенетата и общественитѣ мѣста да дунатъ и даватъ ухо.

Слѣдъ всички борби и мъчения, слѣдъ всички апатии на Стамболовия режимъ отъ официозната преса, а особено слѣдъ апатемата върху шпионския институтъ, който сгруваше на държавата 225000 лева и сума невинни жертви, напѣтѣ сегашни управници не се засрамиха сами отъ себе си, забравиха всичко какъто писаха и пишѣтъ противъ Стамболовципата, и сѣ небивала безочливостъ идатъ да искатъ безусловни фондове. Защо? За да могатъ да подкупватъ вѣстинцитѣ и да държатъ шпиони. Но народътъ не е забравилъ золумцитѣ ви, на и народнитѣ прѣдставители и тѣ знайтъ какъво пѣщо е безусловенъ фондъ и шпионинъ.

За да напишемъ това, ладе ни поводъ бюджега на Министерството на Вѣтрѣнитѣ Работи, който вече е внесенъ въ Народното Събрание и въ който между другото спокойно и велемѣдро се красува § 31, безусловенъ фондъ 80000 лева. Да, читателю, това е така. Нашия модеренъ пръвъ министръ, човѣка на

известно че, споредъ Сенека, „Victima haud ulla amplior,“ (най-приятната жертва) за Юпитера е главата на единъ царъ. . . При тѣзи мои дѣми руссофила се поусмихна. Азъ се възползувахъ отъ доброто му расположение и му зададохъ въпроса: „позволете ми, ако е възможно, да узная като какъ сѣ се молили българскитѣ руссофили прѣзъ болестѣта на царя.“ — „Това азъ пезнал, ми отговори той, въ смѣтностъ азъ не вѣрвамъ въ Бога и ако ви слушате често да призоваваме на помощъ „пръвидението“, това го правимъ съ сжцѣта цѣль, съ което го правеше и Стамболовъ. Това го правимъ да привличаме на своя страна простия народъ. Но българскитѣ руссофили, продължи моя събесѣдникъ, въ дълбочината на душата си, и тѣ се радватъ на смъртъта на Александра III. Неговата смъртъ ни развѣзра ржѣтѣ. Не е да не знаете, че ний имахме извѣстни задължения спрямо него, било материални, или морални. Не е тайна, че поголѣмата частъ отъ напѣтѣ видни партизани отъ 8 години

моралното влияние, свободата и законността безъ срамъ и съвѣсть иска да му се сплати 80000 лева безусловенъ фондъ.

Ний протестираме противъ отпущаніето на тѣзи безусловни фондове, които денаризиратъ обществото за кефа и властолюбивия пѣпѣкой изродъ и апеллираме къмъ народнитѣ прѣдставители да не отпущатъ ни стотинъ безусловни фондове, за да отгьрватъ и себе и насъ отъ тѣзи развратъ и разбѣлчество, и то осемъ години разжидѣха населението.

Ако и народнитѣ прѣдставители не обърнатъ сериозно внимание на това, то тѣ сѣ турягъ едно черно пятно. Ний ще видимъ какъ ще погледнатъ на това денаризиратѣ. Ний разбгнѣи народе, готви се за нова борба противъ всѣки пригьвѣстеленъ тираниѣ, и се надѣвай зѣ добро, до гдѣто ти не възмѣсамъ да се управлявашъ.

Работници, борби противъ Стамболовия тираниѣ, нека бѣдемъ будни и на щрекъ! Сѣ може би шпѣтиска мрѣка пѣ ви обгьрва, който иновѣ ще трѣбва да съсѣаме.

Г. Н.

## До Социалистическитѣ депутати Иво Габровски и Янко Сакъзовъ.

Мили другари,

Ний идѣмъ малко късно, по за това ний едно сериозно извинение: всинца сѣхмѣ распрѣнати прѣзъ ваканцията и сега, щомъ като се сбрахме наедно, първата ни мисль бѣше да ви пратимъ другарскитѣ си поздравления.

Другари, ний ви приветствуваме съ пѣзвѣта победа, защото въ вашето лице ний приветствуваме победата на Българската Работническа партия — победата на международния социализмъ, защото въ вашето лице ний приветствуваме тържеството на тѣзи идеи, които сѣ еднакво скѣли за вѣка ни.

Не отдавна, а може би и сега, нашѣтѣ шпѣтисници пѣяха утѣшавщата ги пѣсень: „социализмъ пѣма почва въ България“. Днесъ пристѣпиха то на двама социалисти-депутати въ буржуазния парламентъ, гдѣ то се акламира изборъ на политическия спекулантинъ Евлогий Георгиевъ, най-могѣщето материално доказателство за жѣлѣ способността въ България на международния социализмъ. Ний се радваме, когато неприятно удѣление нашъ врагъ жалѣи своето поражение.

Ний знаѣмъ, че вашата задача е трудна, вашия гласъ е слабъ, — ний зѣмѣмъ че въ Народното Събрание“ ще ви посрѣбватъ съ нѣмъ, рулѣтия и подесвиркване, но ний расчитаме на вашата енергия и постоянство, както и на дълѣбъ прѣзрение, което вий трѣбва да чувствувате въ депутатското стадо нѣчело съ негови „главащи“ министри-председатели. Нека безраздѣнитѣ шпѣтисници! нека избранитѣ съ помощѣта „на моритѣ влияние“ — съ помощѣта на рублѣитѣ „Окупационния фондъ“ и паритѣ на Евлогий Георгиевъ, събрани отъ гърба на ромѣни и работници и седянитѣ подесвиркватъ! Тѣзи глугница

насамъ живѣятъ, благодарение на Славянскитѣ благотворителенъ комитетъ, на Азиатскитѣ парламентъ и на Цариградското, Белградското и Букурешко посолства. До сега ний се кѣлѣмъ въ името на Александра III. Веднѣжъ Александаръ III умрѣлъ, ний можемъ съ преспокойна свѣсть да се кѣлѣмъ отъ сега нататѣкъ въ името на Фердинанда I.“ — Слѣдъ това, руссофила стѣлена раката, която ний му дадохме съ голѣма охота и се раздѣлихме. Сега ний можемъ да пристѣпимъ направо къмъ смѣщеніето на нашия некрологъ.

Александаръ III възлезе на руския прѣстолъ на 1 Мартъ на 1881 г. Неговия баща Александаръ II падна убитъ на улицата Малъ Садова отъ бомбата на Гриневитѣ. Послѣ ний самъ падна жертва на своята героична постѣжка. Първото дѣло на новия царъ бѣ да накаже „убийцитѣ“ на своя баща. Бѣха тѣзи „убийци“ и що искаха тѣ? Мѣ свидетели сѣмъ слушалъ да расказватъ, слѣдъ войната въ 1877—78, когато русскитѣ



способна за по добро дѣло. Ний се радваме че тѣ крѣпчатъ, че тѣ подсираватъ, ний се радваме че тѣхъ *и е страсть отъ социализма.*

Ний очакваме отъ васъ високо да държите знамето на социализма. Ний очакваме отъ васъ, и имаме причини да очакваме, че вий еднакво ще клеймите както обожателитѣ на Цевския деспотъ, тъй и поклонниците на сопата, на „моралното влияние“ и на „вътрѣшното убеждение“. Не отваряйте кредитъ, нито на шарлатанствующия радикализъмъ, нито на фалшивия и анемическия дребно-буржуазенъ демократизъмъ. Всичкитѣ буржуазни партии, безъ изключение, каквито и етикети да си прикачатъ тѣ, еднакво приковете къмъ позорния стълбъ. Трѣбва да извършите това, защото вий сте представители на работния класъ. Глухата и скритата борба, която послѣдния води противъ своитѣ многобройни и разнообразни експлоататори, вий трѣбва да преобърнете отъ трибуна на Народното Събрание въ борба открита и явна.

Мили другари, ний ви пожелаваме отъ се сърдце най голѣмъ успѣхъ въ вашето стремление да пренесете на политическа почва икономическия классовъ антагонизъмъ.

Вашата задача е благородна и велика: вий работите за бѣднѣщето, което ни вече протѣга рѣка. Тя е трудна, много трудна, но на ваша помощ иде икономическия прогресъ, — на ваша помощ иде цѣлия социалистически свѣтъ и цѣла социалеска България.

Напредъ, напредъ и скоро социалистическата побѣда въ България отъ частна и отдѣлна ще стане всеобща.

Да живѣе международния социализъмъ!

Да живѣе Българската работническа партия!

Българската Студентска Социалъ-демонстративна група въ Нанси.

Nancy, 7/19 Ноемврий 1894 г.

## ВПЕЧАТЛЕНИЯ ОТЪ КАРТИННАТА ИЗЛОЖБА ВЪ СОФИЯ.

Тази изложба е устроена отъ първото българско дружество за подържане искусството и насърчаване на младитѣ художници. Изложени сѫ около 90 картини.

Първото нѣщо, което се хвърля въ очитѣ на посетители сѫ многото „ученически“ работи. Напр. снимката „Евклиново гора“ (Канелла), гдѣто вмѣсто очарователното събѣдство на морето и крайбрежната растителност, виждаме едно платно нацѣпано съ бѣл, гдѣто нѣщо се не разбира, или пъкъ Димитровитѣ картини: „Шелкиня мѣся хлѣбъ“, „Шелски гайдаръ“, „Турчина просѣкъ“, кѣдѣто лицата, като да сѫ били отъ дърво направени — такава орязаност и мъртвина и много други такива.

Второто нѣщо на тази изложба е изобилнето на пейзажи и портрети. Отъ пейзажитѣ хубави сѫ тия на Мърквичка: Погановската рѣка, Жирело при с. Власица, върби, горски пейзажъ, въ които сѫ прѣдадени доста живо хубоститѣ на нашата хубава България; изобилни сѫ, както казахме портретитѣ. Има само 10 портрета на княза, княгинята и князичето. Не стига ли, че работѣбството владѣе изъ пълзницата ни преса, ами и да го срѣщаме и въ „свободното“ искусство? Хубава сѫ портрети на Ботева, Левски и Раковски отъ Дрогъ. Като до-

войски се връщаха изъ Одринъ за Русия, млади русски офицери сѫ се обръщали съ такива въпроси къмъ тѣхъ: „Е, братушки, вий ви освободихме, ами насъ кой ще освободи?“ Кѣдѣ 1879 година въ Русия се създаде една силна организация, повечето отъ членоветѣ на която принадлежаха къмъ по рано сѣществующото тайно революционно общество „Земля и Воля“. Новата революционна организация се наричаше „Народна Воля“. Въ тѣзи организации вѣлѣваха много интелигентни сили на руското общество: студенти, учители, офицери, както морски тъй и сухопѣтни. Нейната цѣль бѣше както показва и самото ѣ наименование, да помогне за вѣстържествуването на народната воля въ Русия. Тя искаше да даде положителенъ отговоръ на въпроса: „а насъ кой ще освободи?“ „Народна Воля“ искаше да събори неограничения абсолютизмъ и да въведе конституционно управление — стараше се къмъ унищожаването на този руски строй, който е впушавалъ най голѣмо отвращение не само

пѣлнение на това има и динъ портретъ на „Спортсманъ“ и портрета на „коня на графа Потоцки“. Само туй липсвалъ за всенитанието естетическия вкусъ на българина. Нѣкоя г-жа Петрова, като пѣмала, види се, работа седѣла и си излила художеството въ 3 портрета а баща си и дѣцата си!

Хубавички сѫ „Устието на р. Девна“, „Пазаря на грозде въ Варна“ отъ Митова, нѣ той много злоупотрѣбява съ яркитѣ краски. Много сполучлива е „Шопската свадба“ на Мърквичка, отъ която вѣе миризмата на кожуситѣ на свадбаритѣ. Въобще работитѣ на Мърквичка сѫ вискателно избирани и обработвани.

Има нѣколко етюда отъ Станчова доста хубави, и нѣколко снимки отъ картинитѣ на Рембра дта (Снимание Христа отъ кръста), Долче (Мадона) и др.

По на първо мѣсто стоѣтъ картинитѣ на Ангелова: „Италиански мотивъ“, „малкитѣ рибари“ и особено „жетваркитѣ“ му, гдѣто костюмитѣ, групировката и краскитѣ спиратъ вниманието на посетители върху си и той, като че ли осѣща зноиния пѣкъ на лѣтното слънце, пѣснитѣ на жетваркитѣ забрадени съ кърпи и свирението на щурцитѣ. . . .

Въобще портретитѣ и пейзажитѣ болѣ, а картини изъ живота на аботния българинъ липсватъ. На излизане човѣкъ неволно си мисли да ли въ живота на работния българския народъ пѣлентъ съ тревоги, грижи, скърби нѣма моменти достойни за кистата на единъ художникъ или пъкъ нѣма достойни ходожници, които да схванатъ и прѣдадатъ на платно тѣзи моменти?

## ЧОРБАДЖИЙСКИ АКЪЛЪ.

Патлѣститѣ адвокати и богаташи, около в. Миръ имъ докиселело, гдѣто Селски вѣстникъ иска щото селенитѣ и работницитѣ да плащатъ най малко данѣкъ, а богаташитѣ най много. Въ 23-й брой гой седналъ да учи нашия селски събратъ, както чорбаджитѣ въ турско време учеха борцитѣ за нашето освобождение отъ турцитѣ. Селски вѣстникъ има една много благородна задача да просвѣщава селенитѣ и да имъ показва че богаташкитѣ класи живѣтъ на широко на широко върху тѣхнитѣ гърбове, а в. Миръ му дава акълъ, че не е хубаво да се говори на сиромаситѣ така, защото и чиновниця, и сиромаси, и търговци и селени и работници сѫ части на едно тѣло. Селски вѣстникъ казва че работницитѣ и селенитѣ сѫ *темея* на всичко, а в. Миръ казва, че това е една глупостъ; той казва, ако богаташкитѣ „сѣловии“ живѣтъ по охолно отъ селенитѣ, то тѣ за това хитъ не сѫ криви. Хай да се не види макръ! Но такива акѣли винаги даватъ богаташитѣ и работническитѣ експлоататори. Искан ли в. Миръ да мунапомнятъ, че неговитѣ депутати и министри до сега не смѣтъ много да намаляватъ голѣмитѣ заплати на виспитѣ офицери само за това, че тѣ държатъ въ рацѣтѣ си войската и сѫ една сила, които тѣ искатъ да иматъ на своя страна?

Миръ подозира, че Селски вѣстникъ пише малко като социалистъ, та казватъ, че това е

на цѣла западна Европа, но и на нашитѣ революционери Раковски, Любенъ Каравелова, Левски и Ботева, — този режимъ, за когото Некрасовъ казва:

„Тамъ господарь сърдитъ  
„Тамъ и мужикъ-работникъ тлѣй  
„Безгласенъ, като в' гробъ...  
„Единъ привикналъ да владѣй  
„А други да е робъ.....

Членоветѣ на „Народна Воля“ мисляха, че най дѣйствиелното сръдство за да накаратъ руския царъ да направи отстъпки, е террора. И политическитѣ убийства бѣха възведени въ система. Александръ II падна жертва на своята неотстъпчивостъ. Нашата задача тука не е да се впушаме въ разсѣждения по террора, като средство на политическа борба. Ний само искаме да представимъ какви хора бѣха террориститѣ. Слѣдъ това нека се повърнемъ пакъ на Александра III. Щомъ седна

вредно за нашитѣ селени, не трѣбвало да имъ се отварятъ очитѣ, не трѣбвало да се сѣе раздоръ между разнитѣ класи, защото всичкитѣ класи сѫ необходими за държавата. Тия хора се страхуватъ отъ социализма. Но социализма е най голѣмия приятел на сиромаситѣ; той не сѣе раздоръ, а показва само на селенитѣ и работницитѣ, че тѣ тѣлятъ най много и всичкитѣ други класи живѣтъ на тѣхния гърбъ. Земете най сетѣ за примѣръ самия в. Миръ, който зацѣпва богаташкитѣ класи; като правителственъ вѣстникъ, неговитѣ редактори се ползуватъ отъ държавната пара, която се събира отъ гърба на сиромаситѣ, а Селски вѣстникъ, който зацѣпва сиромаситѣ, търси своята издѣржка въ своитѣ бѣдни абонати. Погледнете на лѣво сетѣ и на дѣсно и вий ще видите така сѣщо, че най голѣмитѣ тѣгоби падатъ на работния народъ; минава едно събрание, минава друго, и все на богаташитѣ се правѣтъ голѣми добрини, а на селенитѣ и кожата имъ смѣкватъ.

Акѣлитѣ, които дава в. Миръ не може да ги слуша никой сиромашки защитникъ, защото истинескитѣ демократи и социалиститѣ не вървятъ по оии пѣтъ, по който вървятъ богаташкитѣ защитници. „И социалистъ да бѣде (човѣкъ), казва в. Миръ, най-послѣ зложелателъ на българското общество не може да бѣде.“ И наистина социалиститѣ не сѫ зложелатели на българското общество: тѣ искатъ щото въ него да царува рѣдъ и справедливостъ. Но тоя рѣдъ нѣма да се достигне съ проповѣдитѣ на в. Миръ, като замазва народнитѣ болки и иска, щото само на неговитѣ приятели да бѣде широко около шията. Тия приятели осѣждатъ „Селския вѣстникъ“, че пишеть за прогресивно-подходящи патогъ, а ний го поздравяваме, защото само съ такива хубави писания той ще бѣде защитникъ на селскитѣ интереси.

Г. Г.

## ПО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Засѣданъе XVII, 12 Ноемврий.

Засѣданъето се отвори отъ подпрѣсѣдателя Даневъ. Прѣсѣдателя Тодоровъ, поради втершната безобразна случка липсваше. Слѣдъ прочтението на протокола, Т. Китличевъ, Кокилевъ, и др. подигнаха пакъ въпросъ за Арсениева и искатъ отново гласуване. Прѣсѣдателствующия и „бѣлшинството“ не позволиха това. Слѣдъ това се пристѣпи къмъ дневния рѣдъ, разглеждания прѣшение. Нищо особено.

Засѣданъе XVIII, 14 Ноемврий.

Прѣсѣдателя Тодоровъ пакъ отсъствува, вмѣсто него прѣсѣдателствува Даневъ. При всѣчко, че минава цѣлъ мѣсець отъ какъ камарата засѣдава, обаче проверката на изборитѣ на мнозина прѣдставители още не е свършена. Причината на това е, че нашата камара, като състояща се отъ много адвокати, губи по цѣли часове и дни за

на престола, както казахме вече, той побърза да отмъсти на бацѣнитѣ си „убийци.“ Непосредственитѣ, които хвърлеха бомбитѣ бѣха двама: Рисаковъ и Гриневницки, втория падна убитъ отъ собственната си бомба, а първия бѣше арестуванъ още на мѣстото. Въ кратко врѣме, въ Петербургъ бидоха арестовани и други извѣстни террористи: Желибовъ, Кибальчичъ, Михайловъ, Софийа Перовская и Гесса Гельфманъ. На 13 того всички тѣ бидоха осѣдени на обѣсване. За прѣвъ пѣтъ русското общество цѣпне да присѣтствува при обѣсването на двѣ жени. Втората отъ тѣхъ, Гельфманъ, скоро трѣбаше да стане майка и затова нейното обѣсване бѣше отложено до кога роди.

(Слѣдва).



разискването на най-дребни въпроси, и друго, че нарочно се и оставят на директ планъ пъкои избори, за да се държатъ въ „респектъ“ мнозина представители. Консерваторска политика! Още, може да се каже, никакви законопроекти не сж разглеждани; бюджетитъ сжщо. Като че ли цѣлата тая сесия ще се занимава изключително съ провърката на изборитъ и съ изхвърлянето негоднитъ на лажеруссифитъ и консерваторитъ елементи. . . . И това заседание мина само съ провърка на изборитъ. Докладваха се изборитъ отъ Куртбунарска и Ангхалска околия. Първия се утвърди безъ всѣко говорение; втория се касира и относително него станаха толкова много разисквания, щото се изгуби цѣло едно заседание. Докладчикъ, К. Ринковъ, искаше мнението на болшинството на комисията (14 сръбци 12 гл.) — касиране на избора. Д-ръ Вачовъ не е съгласенъ съ туй мнение на комисията; той намира тоя изборъ толкова правиленъ, колкото и тия, които сж вече приети, ако не и по-вече, и въ „името на последователността“ иска утвърждаване избора на Д. Табурнова. Той обори доводитъ на комисията, а най-главно тоя, относящъ „до станали пъкакви злоупотребления въ гласуването“. Спорѣдъ него, намирането на 96 бюлетини повече въ кутинитъ не е плодъ на пъкакво злоупотрепление отъ страна на бюрото, но произхождало отъ погрѣшката на единъ отъ секретаритъ на бюрото. При отсъствието на единъ отъ членоветъ на бюрото, секретаря, който го е замѣстилъ, вмѣсто да отбѣлзва съ опредѣления отъ бюрото знакъ, отбѣтвалъ сръбци тоя, съ който се е отбѣлжало при Общинскитъ и Окржжн избори. Списѣка за общински, окржжни и прѣдставителни избори билъ все единъ и същъ. Така, това се продължавало около 3/4 часа, до като му е било съобщено истинския знакъ. Отъ тамъ и погрѣшката, тѣй като, не се е знало на кои избиратели да се отбѣтне отпослѣ, тѣй и не се е счело, че сж гласували всички ония, на които по списѣка е туренъ невѣрния знакъ, а даже, продължи тоя, и да се приеме, че е имало злоупотрепление, то пакъ, като изхвърлимъ тия 96 гласа, Табурновъ печели избора съ 4 гласа повече отъ другия кандидатъ. Тѣй сжщо тоя не може да се съгласи съ мнението на комисията, за „че имало намѣса на полицата“, тѣй като е имало само двама обзорожжени стражари, повикани отъ прѣдсѣдателя да прѣдвардятъ готвѣщитъ се смущения. Относително туй че се е агитирало отъ „името на кпиза“, той намира, че това не може да състави поводъ за касиране на избора. Най-главния и единственъ мотивъ по който се иска да се касира Табурновъ продължи тоя, се състон въ туй, че тоя е чужденецъ (далматинецъ). Ала това е недостойлно за една камара, особено когато закона не прави никаква разлика въ това. Исказа се до известна степенъ за интернационалистъ.

М. Такевъ, В. Недисевъ и Т. Китанчевъ, развиха по обстоятелствено и по ясно (съ първитъ двама) тия положения на Вачова.

И. Паланчевъ макаръ и всѣкога да гласуваше за въ полза на изборитъ, гдѣто сж ставали най-голѣми насилия отъ страна на полицата, благоволи тоя пътъ да говори противъ. Тоя пътъ тоя искаше да се покаже за най-голѣмъ защитникъ на свободитъ народни и едва ли не прибѣгваше да дири въ въображенето на болшин си мозъкъ насилия. „Тамъ гдѣто има и най-малки нарушения, ще гласувамъ за касиране на избора“, каза тоя. А бесспорно, спорѣдъ него, тукъ тѣ съществували. Той не може да се съгласи съ възгледовѣ на Вачова; а всичко обяснява наопаки. (Бхъ, бай Паланчевъ, кждѣ бѣше, при Пѣтвенекиитъ и Видинскитъ избори, нима тамъ пѣмаше закононарушения; на и кждѣ ще си за Свищовскитъ?). Важното е да се отбѣлжи тукъ, че бай Паланчевъ съ гордостъ прима да му кажѣтъ че е „тѣсенъ националистъ“, „шовинистъ“ и разви достърициалини изгледише за националистия. Той не е съгласенъ да бѣдѣтъ депутати лица, които сж отъ чужда народностъ. Това го пѣмало никждѣ другдѣ, не трѣбало да съществува и у насъ. За доказателство навѣде примѣръ Ромжния, гдѣто и до днесъ не се позволявало на българитъ въ Добруджа да иматъ свои (българи) депутати. Чужденцитъ били едно зло, тѣ не могли да мѣлятъ и защищаватъ отечеството тѣй, както единъ чистокръвънъ българинъ (какѣто навр. е Паланчевъ). „България не би се намирала въ такова положение въ каквото е сега, ако да не сж били чужденцитъ, които сж само хора спекуланти“—ето това съ неговитъ думи, на които тоя получи ржкоплесканця отъ „болшинството“. Прочее, тоя и поради туй обстоятелство искаше да касира избора на Табурнова.

Ив. Ст. Гешовъ и Абрашевъ сжщо бѣха за касиране на избора.

Слѣдъ като говориха 7 оратори, направи се прѣдложение „че въпроса е исчерпанъ“, което чрѣзъ

Отговоренъ-Редакторъ Ангелъ Ив. Гюзелевъ

гласуване се прие. По исклучение се даде само послѣдната и първа дума на Табурнова. Слѣдъ това се гласува мнението на комисията. То се прие съ 57 гласа (консерватори и руссофили). Отъ министритъ, при гласуването, присѣствуваха само Пешевъ, който слѣдъ изхвърлянето второто „чудо“ отъ „болшинството“, почна въ недоумение да се озърта. Тукъ се подигна шумъ, лѣвицата искаше да се гласува и противното мнение, ала никой не обърна внимание на това. И тѣй Табурновъ е касиранъ, защото е противникъ на кандидатитъ за министри Бобчевъ и Маджаровъ; и защото „болшинството“ иска да върши туй, което му иде на смѣтка.

Слѣдъ това заседанието се закри въ 8 часа.

## ВЪНШНА ХРОНИКА

Общакм въ поминалия брой да помѣстиме шемото на белгийскитъ социалисти-депутати до французскитъ, които прѣди това бѣха въкупомъ ги поздравили съ едно свое общо писмо. Вмѣсто да прѣдадемъ на кратко съдържанието на белгийското писмо, ний намѣрихме за добръ да напечатаме самия документъ.

Адресъ на белгийскитъ депутати-социалисти къмъ французскитъ социалистически прѣдставители.

Социалистическата група отъ Белгийското депутатско събрание, благодари и братски поздравлява французскитъ социалистически прѣдставители.

Казвате ми, скъпи другари, че първата побѣда на Белгийския социализмъ е и ваша побѣда, защото тя се дължи на голѣмата прѣданностъ на вашитъ съмишленници.

Повече отъ всички ний признаваме това; по тѣзи преданностъ, тая дълбока вѣра въ общия ни идеалъ, това самопожертвование на скромни борци, която нанася бѣлѣщици побѣди, има ги на всѣкъдѣ, гдѣто се бори социалната демократия.

И ако, още отъ първия пътъ Белгийскитъ социалисти имаха такъвъ ненадѣнъ успѣхъ, то това се дължи на економическитъ условия въ нашата страна и на онова обстоятелство, че работническата класа бѣше организирана прѣди да добие всеобщото избирателно право.

Дѣйствиѣ души жители на единъ километръ: единъ само промишленъ градецъ, който се простира отъ поляната на Монс до високитъ равнини на Ертогенвалдъ, четири стотинъ пролетарии, които живѣятъ единъ до другъ, работитъ лакътъ до лакътъ и общитъ страдания на които сж породили общото негодование—ето на кое се дължи довчерашия социалистически успѣхъ.

А пъкъ отхѣлянието на собствеността отъ труда въ голѣмитъ владѣния на Хесбей и въ фламандскитъ полета, гдѣто три четвърти отъ земята вече не принадлежатъ на ония, които я обработватъ, е слѣдъ много врѣме ще успѣятъ работническата войска.

Ний предвиждаме, че въ нашата малка страна социализма ще се развие много по скоро, отъ колкото другдѣ, тоя ще върви по бързо къмъ опая обитована земя, гдѣто класитъ ще се махнатъ и обществения миръ ще се тури на неразрушимни основи. Но ако мирътъ е нашата цѣль, то борбата, борбата на работници противъ капиталисти, е сръдството, съ което тая цѣль ще се постигне.

Но въ тая борба нашата авант-гвардия не може нищо да направи безъ подкрѣплението на многобройнитъ войска на международния социализмъ.

Противъ работническа Белгия, поставена въ авант-постовѣтъ на бойното поле, което покрива двата свѣта, капиталиститъ нѣма да се забавятъ да създадатъ международното съединение на правителствата.

Ний трѣбва да имъ туримъ на сръща съединението на народитъ, общата и солидарна дѣятелностъ на всички ония, които прѣдставляватъ пролетариата.

Ний не забравяме, разбира се, ония жѣнотини, които сръща тоя планъ за своето осжществяване, прѣдрасѣдѣцитъ, които тоя поражда, добритъ чувства, които несправедливо се тревожатъ.

Мнозина се опитватъ да създаватъ единъ искусственъ антагонизмъ между човѣкството и отечеството, като че ли оня, който обича едното трѣбва безъ друго да не обича другото.

Дѣйствиелно, Белгийскитъ работници обичатъ своята родина, гдѣто кръвятъ отъ мъченицитъ на миналото ще помогне да изникне жетвата на бѣдѣнето.

Но тѣхнитъ съчувствия не се спиратъ и отиватъ по вататъкъ отъ границитъ, които сж се измѣнявали всѣки 50 години, благодарение на побѣдитъ на нашитъ владѣтели.

Ний имаме хиляди брати въ Француека Фландрия. Нашия Каминитъ се простира чакъ въ полянитъ на Холандия и папшитъ бластисти мѣста спазатъ чакъ до брѣговетъ на Рейнъ.

Поставена по тоя начинъ въ кръстопѣтя на народитъ, Белгия е международна по самото си по ожение.

Голѣмитъ идейни течения, които кръстосватъ Европа, се сръщатъ у насъ съ ония, които нѣтъ отиватъ морето, както рѣкитъ, които се стичатъ въ Франция и Германия, се смѣсватъ въ вѣлнитъ на английскитъ морета, въ рѣчинитъ устия на нашата Холандия.

Англия ни е научила за организацията и гениалната мисль на Оуена се вѣлощава въ нашитъ кооперативни дружества.

Германия ни е дала точнитъ методи и „Манifestътъ на Комуниститъ“ е вложенъ въ нашата програма.

Франция, люлката на социализма, така сжщо е упражнила надъ насъ едно дълбоко и благотворно влияние.

Ако Белгийский социализмъ е така живо идеалистиченъ, както въ дѣйствителностъ е практиченъ, то тоя на насъ дължи това, дължи го на тая социалистическа и републиканска Франция, която е дала винаги знакътъ за въстание на свободата противъ абсолютизма, на равенството противъ привилегията.

Къмъ нея гледане философътъ Емануилъ Кантъ, отъ Кйонинсбергъ, въ врѣме на революцията, когато се отбиваше отъ своята постоянна расходка за да превари куриерътъ, който замиваше за Франция. Къмъ вашата страна се вѣлваше Карлъ Марксъ, който нетърпеливо чакаше кога галския петелъ ще прѣдизвести съ своята вѣсенъ цукванието на червената зора.

А сетѣ не отъ Фаанция ли излѣзоха двѣтъ голѣми движения, които расклатиха съвърженината Европа?

Отъ Парижъ ние чухме *Dias irse* на Комуната; пакъ отъ Парижъ, двадесетъ години по сетѣ, социалната демократия за пръвъ пътъ рѣши да празнува цѣлѣната пасха на първия Май.

Вий, брати на едно човѣкчество, умѣхте да създадете съединението на социалиститъ, което означаваше тоя празникъ, и можахте твърдо и плодотворно да го закрепите между всичкитъ прѣдставители на французския пролетариатъ.

Ний ще умѣемъ да се ползуваме отъ вашитъ примѣри и ви благодаримъ отъ всичкото си сръдце скъпи другари, за вашитъ съчувствия и братска солидарностъ.

Ансель, Бастианъ, Бертранъ, Брене, Калвертъ, Кавро, Довистеръ, Дефне, А. Дефюисо, Л. Дефюисо, Данблонъ, Денисъ, Дестре, Фаньоръ, Фюрнемонъ, Гирненсъ, Ламбилотъ, Леонаръ, Малампре, Мансаръ, Мароалъ, Ниезетъ, Паней, Роже, Шинлеръ, Вандервелдъ, Витинкъ.

### МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ

Търново — г. Д. Д. — Прошението е приготвено отъ туркитъ другари. Много хубаво не направите, ако пратите списѣцитъ и китанциитъ, съ нужното обяснение. Здравѣте.

Полско. г. К. Ний обяснихъ въ пъколко броя въ какъвъ начинъ можемъ да испричаме вѣстинка. Това е върши по съвсемъ основателни причини.

Габрово. — Благодаримъ г. К. Внимаемъ въ мнението на нашата забѣлжка и ще постѣлимъ така, както съвѣтѣе. Желателно е само да не ставатъ грѣшки. Поздравляемъ ви.

Бургасъ. — Борцо. Получихме 5 л. Много вѣрно казвашъ. Иначе и не може; и сега удовлетворително. Понякога, че не можемъ ти писа повече. Поздравъ до приятелитъ.

Свищевъ. — С. Н. Невъзможно е да направимъ пожелание отъ вѣзето правило. Отъ много мѣста исчатъ по тая начинъ.

См. Загора — С. — А. Г. както и С. Г. замиснаха въ странство. Какво да правимъ съ пратеното писмо?

Габрово — П. Н. Благодаримъ; поздравляемъ ви.

С. Ботевъ. г. Т. Димитровъ. Макаръ и да е обявенъ въ в. „Борба“, че прѣдизвикитъ му абонати, слѣдъ сѣрчинето му, могатъ да получатъ „Социалистъ“, но редакцията му не е свързала съ насъ никакви условия.

Бургасъ — Б. Не можемъ испълни порѣката ти. С. Дѣмондотъ г. Г. Мнѣно е за насъ да испълнимъ вашето искание.

Свищевъ. Дако. Двадесетъ лева получени и пратени на Суликова. Вносътъ 10 л. за Октомврий получени. Не знаемъ точния ни адресъ.

### ОБЯВЛЕНИЕ

Пре едена е и наскоро ще се тури подъ печатъ книгата: **Психология на Вниманието** отъ Д-ръ Рибо. Привежда се книгата: **Първобитнитъ човѣци** отъ Ш. Дебера. за полза на Водиченското читалище „Народна Воля“.

Преводителъ.

Въ брой 11 на „Социалистъ“ е побърканъ адреса на новия органъ на Ромжнската соц. партия. Той е: *Wiscresci, Pasagiul Banței Nationale (Scara A) „Lumea Noua“*.

Печатница „Напрѣдъкъ“ — офиц